

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/617/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714205612
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714205612.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Mikláňkovej v právnej veci navrhovateľa: R. O., nar. X.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, R., právne zastúpeného JUDr. Tiborom Bickom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Dukelská 972/7-3 proti odporcovi: TITUS, s.r.o., v likvidácii, IČO: 31 597 203, Púchovská cesta 34, Streženice, v konaní o zaplatenie 582,12 eur s prísl., na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 24. marca 2015, č.k. 4C/237/2014-43, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku I. a II., ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 476,37,- eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 21.11.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku III., v ktorom rozhodol o trovách právneho zastúpenia m e n í tak, že odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia prvostupňového a odvolacieho konania spolu vo výške 307,50 Eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 476,37,- eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 21.11.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 385,00 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 389,08 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Tibora Bicka, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal v konaní zo strany odporcu zaplatenia sumy 582,12,- eur s príslušenstvom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ako aj náhrady trov konania s odôvodnením, že je bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľností vedených na LV č. 313 v k.ú. R., parc.č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria parc.č. XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria. Odporca - spoločnosť Titus, spol. s r.o., v likvidácii, je výlučným vlastníkom budovy s.č. 55, postavenej na parcele č. XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX a tiež prístrešku nezapísanom na LV postavenom na parcelách č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/X, nachádzajúci sa v okrese Púchov, obec Streženice, k.ú. Streženice. Odporca podľa vyjadrenia navrhovateľa užíva aj všetky ostatné vyššie uvedené parcely v jeho vlastníctve a to bez existencie nájomnej zmluvy a bez uhrádzania finančnej náhrady za užívanie predmetných nehnuteľností, čím sa odporca na jeho úkor už dlhé roky bezdôvodne obohacuje. Odporcovi vystavil

dňa 4.11.2013 faktúru č. 04112013 na sumu 582,12,- eur, ktorá suma bola fakturovaná ako vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetných parciel za obdobie 1.9.2012 až 31.8.2013. Výšku obohatenia určil súd v zmysle znaleckého posudku č. 22/2013 , ktorý bol vyhotovený v rovnakej veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/72/2012. Poukázal na predchádzajúce súdne spory, v ktorých sa úspešne domáhal toho istého princípu vydania bezdôvodného obohatenia. Odporca mal svoju povinnosť splniť do 20.11.2013. Pretože túto nespĺnil, od 21.11.2013 je v omeškaní a preto má podľa jeho názoru nárok aj na 5,25% úrok z omeškania zo sumy 582,12,- eur odo dňa 21.11.2013 do zaplatenia. Odporca s návrhom nesúhlasil. Uviedol, že nemá dlh v žalovanej výške, medzi účastníkmi nejestvuje obchodno- právny vzťah, na základe ktorého by odporca evidoval faktúru za dodaný tovar či službu a navrhovateľ si uplatnil nároky, na ktoré nemá nárok. Taktiež si uplatnil sumu 40,- eur, na ktorú už vonkoncom nemá žiadny nárok, nakoľko medzi účastníkmi nejde o obchodnoprávny spor.

Vykonaným dokazovaním okresný súd zistil, že navrhovateľ je zapísaný na LV č. 313, k.ú. Streženice ako bezpodielový spoluvlastník pozemkov všetkých parciel uvedených na tomto LV , v podiele 1/1. Predmetnú nehnuteľnosť v rozhodnom období od 1.9.2012 do 31.8.2013 užíval a aj v súčasnosti užíva odporca a to vo výmere 395 m² a pre účely svojej podnikateľskej činnosti. Za užívanie predmetnej nehnuteľnosti v rozhodnom žalovanom období odporca navrhovateľovi žiadnu náhradu za užívanie časti tohto pozemku nezaplatil. Mimosúdne sa s ním na tomto nedohodol a žiadnu nájomnú ani inú zmluvu s ním v tomto smere neuzatvoril. Znalec Ing. Pavol Appel, znalec z odboru stavebníctva vo svojom znaleckom posudku č. 10/2015 zo dňa 3.2.2015 , vyčíslil výšku ročného nájomného za 1m² vzhľadom k cene dotknutého pozemku za obdobie od 1.9.2012 do 31.8.2013 vo výške 1,206 Eur/m². Vychádzajúc z takto stanovenej výšky ročného nájomného pozemku vo vlastníctve navrhovateľa za obdobie od 1.9.2012 do 31.8.2013 , pri užívaní odporcom plochy o výmere 395 m² potom prináleží bezdôvodné obohatenie v prospech navrhovateľa vo výške 476,37,- eur. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil v zmysle ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd dospel k jednoznačnému záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, nakoľko je nesporné, že odporca užíval v rozhodnom období od 1.9.2012 do 31.8.2013 časti nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 313, k.ú. Streženice a to časť o výmere 395 m², ktorá je vo vlastníctve navrhovateľa v podiele 1/1 bez právneho dôvodu na podnikateľské účely , pričom za rozhodné obdobie náhradu za užívanie pozemku navrhovateľovi nevyplatil, nájomnú ani inú zmluvu s nimi neuzatvoril, čím bez akejkoľvek pochybnosti sa na úkor bezdôvodne obohatil, v dôsledku čoho mu vznikol podľa § 451 Občianskeho zákonníka záväzok vo vzťahu k navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie vydať. Vzhľadom na závery znaleckého posudku Ing. Appela, ktorý vypočítal výšku nájomného za 1 m² na 1,206,- eur, potom pri užívaní výmere 395 m², výška náhrady za užívanie nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľa predstavuje sumu 476,37,- eur. Navrhovateľ mal v konaní čiastočný úspech , pričom súd mu v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku a úvahy súdu. Trovy právneho zastúpenia vyčíslil právny zástupca navrhovateľa za 7 úkonov právnej služby po á 38,18,- eur / prevzatie a príprava dňa 21.5.2014, podanie návrhu vo veci samej dňa 27.5.2014, porada s klientom dňa 10.9.2014, vyjadrenie k odporu dňa 18.9.2014 , účasť na pojednávaní na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 11.12.2014 a dňa 24.3.2015, porada s klientom dňa 10.2.2015/ a za 5 úkonov v roku 2014 , režijný paušál po á 8,04,- eur a 2 úkony v roku 2015, režijný paušál po á 8,39,- eur, celkovo 324,24,- eur. Právny zástupca navrhovateľa je platcom DPH a preto mu patrí 20% DPH zo sumy 324,24,- eur, t.j. 64,84,- eur. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 389,08,- eur.

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol odporca a žiadal rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Súčasne žiadal nepriznať náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi, pretože tieto nie sú nevyhnutné, toľko úkonov právnej služby nebolo potrebných a umelo tak navrhujú pohľadávku, na vznik ktorej nedal odporca žiadny podnet ani príčinu. Rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. Navrhol podľa § 238 ods. 3 O.s.p., aby odvolací súd pripustil dovolanie voči svojmu rozhodnutiu, pretože ide o prípad, kedy aj na strane odporcu ide o najvyššie vecné právo- vlastníctvo a rozhodnutie tak, ako to učinil prvostupňový súd, poskytuje ochranu jednému vlastníkovi pred vlastníkom iným, pričom u vlastníka stavby ide o legálnu stavbu postavenú v čase, keď vlastnícke právo navrhovateľa k pozemkom ešte nejestvovalo a navrhovateľov pozemok je zastavaný oprávnenou stavbou za jeho právnych predchodcov. Uviedol, že súd zvýhodnil vlastnícke právo navrhovateľa pred vlastníckym právom odporcu. Navrhovateľ sa stal vlastníkom už zastavaného pozemku a teda pri nadobúdaní vedel o tom, že pozemok je zastavaný. Konajúci súd nezohľadnil

skutočnosť, že odporca sa stal vlastníkom stavby skôr, než nadobudol navrhovateľ vlastnícke právo k pozemkom pod stavbou. Nárok uplatnený navrhovateľom je nutné považovať za nárok v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže na strane navrhovateľa ide o čistú ziskuchtivosť. V tejto súvislosti má zásadný význam pre rozhodnutie súdov zistenie, aký bol vzťah vlastníka pozemku k vybudovaniu stavby na tomto pozemku v čase začatia výstavby a aké práva si vlastníak pozemku v tom čase uplatňoval. Nepochybná dobromyseľnosť stavebníka stavby mala za dôsledok začatie plynutia vydržacej doby pre vznik vecného bremena výkonom práva/ vydržaním/ za podmienok upravených v § 134 v spojení s § 151n a § 151o Občianskeho zákonníka. Vlastník stavby / teda nielen odporca, ale aj jeho predchodca/ od začiatku jej výstavby užíval oprávnenie pozemok, ktorý dnes vlastní navrhovateľ, oprávnenie. Navrhovateľ v predmetnom konaní uplatňoval právo na vydanie bezdôvodného obohatenia ako jedno z oprávnení vlastníka. Ide o nárok, ktorého priznanie by však bolo vo vzťahu k odporcovi v rozpore s dobrými mravmi. V čase nadobudnutia nehnuteľností bol / a musel byť/ navrhovateľ dostatočne oboznámený so stavom nehnuteľností v prírode. Vedel, že sa na nich nachádzajú stavby, ktoré neboli predmetom nadobudnutia. Navrhovateľ preto konal v úmysle získať následne finančné výhody. Navrhovateľ nadobudol zaťažené nehnuteľnosti a onedlho po nadobudnutí začala navrhovateľ uplatňovať finančné nároky voči rôznym subjektom majúcim stavby na zakúpených nehnuteľnostiach. Paradoxne potom vyznieva jeho argumentácia o porušení dobrých mravov na strane odporcu, ktorý vstúpil do existujúcich vzťahov a ktoré boli dôsledkom riadneho stavebného konania.

Navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a súčasne žiadal navrhovateľovi priznať trovy právneho zastúpenia vo výške 55,89,- eur . Podľa jeho názoru je odvolanie odporcu zmätočné a nedôvodné. Odporca si v podanom odvolaní odporuje, na jednej strane tvrdí, že je legálnym vlastníkom stavby stojacej na pozemku navrhovateľa a druhej strane tvrdí, že stavbu ani pozemok neužíva. Skutočnosť, že odporca je vlastníkom stavby, ktorá je postavená na cudzom pozemku dostatočne odôvodňuje požiadavky navrhovateľa , aby zaplatil úhradu za to, že jeho stavba zaberá časť pozemku navrhovateľa. Navrhovateľ stavbou zabratú časť pozemku neužíva a nemôže užívať a preto mu právom patrí náhrada za takto zabratú časť pozemku. Odporca nepopiera že s navrhovateľom nemá uzavretú žiadnu zmluvu o užívaní zastavanej časti jeho pozemku a túto odmieta uzavrieť. Bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že sa odporca obohatil o to, čo by v prípade zmluvného vzťahu medzi odporcom a navrhovateľom bol povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom nájmu. Táto suma bola znalcom ustanovená na sumu 476,37,- eur . Znalecké dokazovanie ani znalcom ustanovenú výšku odporca nenamietal. Odporca mal možnosť jeho stavbou zastavanú časť pozemku odkúpiť, avšak túto možnosť nevyužil. Rovnako nie sú dôvodné tvrdenia odporcu o nadobudnutí vlastníckeho práva k zastavanej časti vydržaním. Pre vydržanie sa vyžaduje okrem nerušenej držby po dobu 10 rokov aj dobromyseľnosť a oprávnenosť držby. Odporca nepreukázal splnenie podmienok vydržania. Od roku 2007 sa pravidelne pre správanie odporcu musia domáhať ochrany na súde a súdy už najmenej 5x ich návrhu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Nie konaním navrhovateľa ale konaním odporcu dochádza k porušovaniu dobrých mravov. Výrok o náhrade trov konania považuje za správny a zákonný.

Krajský súd Trenčín po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas, v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods. 3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p., s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania. Dôvodmi odvolania vymedzenými odporcom a ich rozsahom, je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods. 1 O.s.p.. Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a vo veci vyhlásil verejne rozsudok podľa § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. Dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné vo výroku I. a II. podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre správne zistenie skutkového stavu, vychádzajúc z ktorého dospel k správnym skutkovým záverom a vec aj správne právne posúdil. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je dostatočne odôvodnené, okrem skutočností uvádzaných účastníkmi v priebehu konania a popisu zisteného skutkového stavu, obsahuje aj uvedenie rozhodujúcej právne významnej skutočnosti.

K dôvodom odvolania uplatneným odporcom, odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Predmetom konania a rozhodovania súdu prvého stupňa v danej veci, bol nárok navrhovateľa uplatnený voči odporcovi na zaplatenie sumy 582,12 eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane odporcu užívaním jeho vlastnícky patriacej nehnuteľnosti v k.ú. Streženice, zapísanej na LV č. 313, parc.č. 1665/10, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 144 m², parc.č. 1665/9, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 10 m², parc.č. 1665/132, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 61 m², parc.č. 1665/144, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 12 m², parc.č. 1665/155, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 10 m², parc.č. 1665/156, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 4 m², parc.č. 1665/157, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 103 m², parc.č. 1665/165, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 47 m², a parc.č. 1665/166, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 4 m², a to čiast' o výmere 395 m², v rozhodnom období od 1.9.2012 do 31.8.2013.

Vlastnícke právo je najvýznamnejším vecným právom, definíciu ktorého obsahuje priamo Občiansky zákonník v ustanovení § 123. Vychádzajúc z tohto ustanovenia vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať plody a úžitky a nakladať s ním. Oprávnenie s vecou nakladať je veľmi široké. Predstavuje základ pre realizáciu hospodárskych hodnôt iným spôsobom než užívaním a spotrebou. Oprávnenie s vecou nakladať sa napĺňa právnymi úkonmi najmä zmluvami alebo jednostrannými právnymi úkonmi. Vlastník teda môže za odplatu prenechať vec do užívania inému.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov / § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka/.

Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Jeho podstatou je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmetom bezdôvodného obohatenia získaný. Jednu zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia je i prípad plnenia bez právneho dôvodu, ktorý je založený na tom, že medzi zúčastnenými osobami od počiatku chýba právny vzťah zakladajúci nárok na plnenie. Dôsledkom takéhoto plnenia je obohatenie, obsahom ktorého je získanie určitej majetkovej hodnoty subjektom, ktorému bolo plnené. Majetkovú hodnotu v uvedenom zmysle získava nielen ten, komu sa zvýšili pasíva alebo znížili pasíva, ale aj ten, komu sa neznížili aktíva, hoci by sa inak- pokiaľ by existoval právny dôvod plnenia- jeho majetkový stav zmenšil, pretože za prijímané plnenie by musel poskytovať náhradu. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať tomu, na úkor koho sa získal. Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením, ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada/ § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka/.

O plnenie bez právneho dôvodu ide tiež v prípade užívania nehnuteľnosti bez nájomnej zmluvy alebo iného titulu, vyplývajúceho zo zákona alebo z rozhodnutia súdu, oprávňujúceho tieto nehnuteľnosti užívať. Pre vyriešenie otázky, kto v prípade takéhoto plnenia získava majetkovú hodnotu / a kto je teda povinný vydať získané bezdôvodné obohatenie/ , je rozhodujúce, kto plnenie prijíma bez právneho dôvodu, bez poskytnutia náhrady za vykonávanie jemu nepatriacich oprávnení a bez toho, aby sa majetok zmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom zakladajúcim právo užívať nehnuteľnosti. Keďže príjemca takéhoto plnenia nie je schopný vrátiť ho, je povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady /§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka/.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa, riadiac sa zhora citovanou právnou úpravou a popísanými hľadiskami pri skúmaní podmienok pre vznik nároku navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatneného v tomto konaní i postupoval, v tomto smere dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil i správny právny záver. Odporca v danom prípade ako vlastník stavieb nachádzajúcich sa na pozemkoch navrhovateľa užíva tieto pozemky bez odplaty, v dôsledku čoho navrhovateľ ako vlastník pozemku nemá možnosť nakladať s predmetom jeho vlastníckeho práva ani užívať ho v zmysle oprávnení vyplývajúcich mu z ust. § 123 Občianskeho zákonníka, čo znamená i možnosť ich prenajatia za odplatu a pod. Odporca tak bezodplatným užívaním pozemkov vo vlastníctve navrhovateľa získal na jeho úkor bezdôvodné obohatenie, a to na úkor navrhovateľa ako vlastníka pozemku majetkové obohatenie

je povinný vydať navrhovateľovi v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka , pričom táto povinnosť aj podľa ustálenej súdnej praxe nie je podmienená usporiadaním pomerov medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby.

Správne právne posúdil vec súd prvého stupňa a aplikoval zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka , ust. § 451 ods. 1 a 2 a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď v zmysle ust. § 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona 40,-eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania, túto navrhovateľovi nepriznal.

Návrh odporcu v podanom odvolaní, aby odvolací súd pripustil dovolanie / v zmysle ust. § 238 ods. 3 O.s.p./ a to v otázke, či je možné domáhať sa bezdôvodného obohatenia voči vlastníkovi stavby aj v prípade, že sa nejedná o nelegálnu stavbu a keď vlastnícke právo k stavbe predchádza vznik vlastníckeho práva k pozemku zastavaného stavbou voči rozhodnutiu s odôvodnením, že sa jedná o prípad, kedy aj na strane odporcu , nie je dôvodný. V tomto smere odvolací súd poukazuje na početnú judikatúru týkajúcu sa náhrady za bezdôvodné obohatenie vzniknuté užívaním zastavaného pozemku na úkor vlastníka pozemku, pričom možno spoľahlivo konštatovať, že ide už o konštantnú judikatúru. Najvyšší súd v obdobnej veci užívanie cudzieho pozemku bez právneho dôvodu, v odôvodnení uznesenia citoval: „Užívateľ cudzej veci bez právneho dôvodu, je povinný vydať bezdôvodné obohatenie peňažnou formou, rozsah plnenia je vyjadrený peňažnou čiastkou, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie veci/ uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo 8/2009/. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie zastavaného pozemku je predmetom konštantnej judikatúry / rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.09.2014, sp.zn. 7 MCdo 5/2014 rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.07.2013. sp. N. 3CoB/212/2012, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.11.2011, sp. zn. 8Co/19/2011, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 70/2011, podporne rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 25.10.2006, sp. Zn. 33 Odo 1405/2005: „ Oprávnení vlastníka pozemku vyplývajúci z § 123 ObčZ jsou v takovom prípade omezena stejnými právy vlastníka stavby (srov. § 3 odst. 1 a § 124 ObčZ) a v důsledku toho je vlastník pozemku povinen strpět, aby byl pozemek v nezbytném rozsahu užíván vlastníkem stavby, případně pro jeho potřeby. Ze žádného zákonného ustanovení ovšem nevyplývá jeho povinnost strpět užívání pozemku bezplatně, a proto není-li pro bezplatné užívání pozemku jiný právní důvod (smlouva), platí, že povinnosti vlastníka pozemku strpět jeho užívání odpovídá povinnost vlastníka stavby poskytnout mu za ně náhradu. Jestliže v daném případě nemá žalovaná jiný právní důvod k užívání pozemků žalobkyně než zákonem danou obecnou povinností strpět toto užívání pro potřeby jiného vlastníka, je povinna za to žalobkyni poskytnout náhradu. Neplní-li tuto svoji povinnost, obohacuje se tím na její úkor, neboť se nezmenšuje její majetek, ač by se tak v případě plnění uvedené povinnosti nepochybně dělo (srov. přiměřeně např. rozsudek dovolacího soudu ze dne 15. ledna 2004, sp. zn. 32 Odo 823/2003, uveřejněný v Souboru pod č. C 2290) a tá je v obdobných právnych situáciách nielen o relevantnosti porovnateľného trhového nájomného , ale aj o postupne vznikajúcom bezdôvodnom obohatení / v spornom období/ podľa toho, ako dlho trvá protiprávny stav.

Za právne bezvýznamné sú námietky odporcu o jeho dobromyseľnosti a plynutie vydržacej doby pre vznik vecného bremena, nakoľko predmetom konania bolo zaplatenie sumy titulom bezdôvodného obohatenia. Odporca v priebehu konania ani pred vyhlásením rozhodnutia neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce jeho vlastnícke práva smerom do minulosti, legálnosť stavby či nadobudnutie nehnuteľnosti navrhovateľom .Súd nemohol brať do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, tieto neboli odporcom prednesené ani z prednesov účastníkov nevyplynuli. „Nevyžaduje sa, aby na každý argument účastníka, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ale ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.“ (Ruiz Torija c. Španielsko, Georgiadis c. Grécko).

Odvolací súd v zásade odmieta názor odporcu, že navrhovateľ koná v rozpore s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi by mohol prichádzať do úvahy, ak by navrhovateľ vlastnícke právo zneužil, neprimerane obmedzoval iných alebo škodil iným. Tvrdenia odporcu, že navrhovateľ v čase nadobudnutia nehnuteľností bol so stavom dostatočne oboznámený a vedel, že sa na nich nachádzajú stavby a konal v úmysle získať finančné výhody, je právne neudržateľná. Ak by mal platiť názor odporcu, tak vo všetkých prípadoch okupácie pozemkov bez protestu ich vlastníkov by mal existovať legálny stav . Kupovanie pozemkov zastavaných stavbami nie je zákonom zakázané / čl. 2 ods. 3 Ústavy,

každý môže konať, čo nie j zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá / . Pri dôslednom rešpektovaní princípov súkromného práva, najmä princípu rovnosti , právnej istoty a princípu proporcionality je treba brať zreteľ na práva navrhovateľa ako vlastníka vrátane práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súdu nie je z vlastnej činnosti známe, že navrhovateľ kupuje nehnuteľnosti od rôznych subjektov za účelom uplatnenia finančných nárokov, pričom táto skutočnosť bez ďalšieho nemôže odporovať dobrým mravom.

Záverom odvolací súd uvádza, že odporca nerozporoval znalecký posudok a určenú sumu ako výšku nájomného za 1 m² po 1,206,- eur, pri užívaní výmery 395 m². Teda výška náhrady za užívanie nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľa tak predstavuje sumu 476,37,- eur, ktorú sumu súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Časom splnenia záväzku vydať bezdôvodné obohatenie je prvý deň po tom, kedy ten, na úkor ktorého bol získaný (veriteľ) požiada toho, kto bezdôvodné obohatenie je povinný vydať (dlžník) o splnenie. Vo všeobecnosti tak platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, stanovená právnym predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka ukladá dlžníkovi povinnosť plniť deň nasledujúci po tom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto doby. Za výzvu sa považuje aj návrh na začatie súdneho konania podaný veriteľom. V takomto prípade dlh sa stane splatným deň po doručení návrhu dlžníkovi. K omeškaniu dochádza uplynutím lehoty splatnosti. Tá sa riadi hmotný právom. Vo vzťahu k hlavnému záväzku je úrokový záväzok vedľajší, akcesorický. Povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania začína prvého dňa omeškania a nemôže trvať dlhšie, než trvá záväzok hlavný, ktorého premetom je pohľadávka veriteľa a jej zodpovedajúci dlh dlžníka. Vzhľadom k tomu, že pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je v občianskom zákonníku určená doba splnenia, je treba vychádzať z toho, že ten, kto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať (dlžník) je povinný plniť prvý deň po tom, čo bol veriteľom o splnenie požiadaný. Ak nedošlo k požiadaniu dlžníka skôr, je treba za kvalifikovanú výzvu považovať faktúru č. 04112013 na sumu 582,12,- eur, zo dňa 4.11.2013, so splatnosťou dňa 20.11.2013.

§ 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Spôsob určenia a výšky odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nedospel k správneému záveru, keď navrhovateľovi priznal náhradu trov za úkon právnej služby po á 38,18,- eur, keď rozhodnutie záviselo od znaleckého posudku, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia, teda zo sumy 476,37,- eur - po á 33,20,- eur

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v časti výšky trov právneho zastúpenia tak, že navrhovateľovi sa priznáva náhrada trov konania, spočívajúca v trovách právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní za 6 úkonov právnej služby po á 33,20,- eur (príprava a prevzatie veci dňa 21.5.2014, podanie návrhu vo veci samej dňa 27.05.2014, vyjadrenie k

odporu dňa 18.9.2014, účasť na pojednávaní na Okresnom súde v Považskej Bystrici dňa 11.12.2014, dňa 24.3.2015, porada s klientom dňa 10.2.2015, / keď rozhodnutie záviselo od znaleckého posudku, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia, teda zo sumy 476,37,- eur, za 5 úkonov v roku 2014 režijný paušál á 8,04,- eur a 1 úkon v roku 2015 režijný paušál á 8,39,- eur, k tomu 20% DPH - 43 eur, celkovo 257,59,- eur. Právny zástupca navrhovateľa žiadal o priznanie náhrady trov za úkon- porada s klientom dňa 10.9.2014, keď súčasne podal vyjadrenia k odporu odporcu zo dňa 18.9.2014. Vo vyjadrení právny zástupca navrhovateľa neuvádza žiadne iné skutočnosti relevantné pre posúdenie danej veci, pričom vyjadrenie je totožné s návrhom vo veci samej. Odvolací súd je toho názoru, že tento úkon nebol uskutočnený účelne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 3 O.s.p.

V odvolacom konaní bol navrhovateľ úspešný, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania, ktorá predstavuje náklady za právnu službu advokáta, za jeden úkon (vyjadrenie k odvolaniu), vo výške určenej podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z., t. j. 33,20 eur + 8,39 eur paušálna náhrada, k tomu 20% DPH - 8,32 eur, spolu 49,91 eur.

Celkovo trovy právneho zastúpenia potom predstavujú sumu 307,50 Eur. Ich náhradu je odporca povinný podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.